

דבר תורה לשלחן שבת

מתורת הגאון רבי אלעזר זאב רוז שליט"א
דבה של תל ציון, ראש ישיבת פלא יועץ

פלא יועץ

- טהרה -

טהרה מביאה לאדם לכל דבר שבקדושה, כי ידוע, שרצון נפש הישראלי ליראה ולאהבה את השם הנכבד והנורא ולדבקה בו ולעבדו עבודה שלימה ולקיים כל המצוות כדת מה לעשות בעידן חדוה חדוה, ששון ושמחה ימצא בה, ובעידן עציבותא, עין במר יבכה ובמרירות יאנח בלב נשבר ונדכה כדת מה לעשות.

ומאחר שטהרת הגוף גורם טהרת הנפש, הנה כי כן ראוי ליהרר מאד בטהרת הגוף, אולי יוכל להתחזק בתורה ויראה ואהבה ושמחה ועבודה שלימה. ואם על ידי הטהרה ירויח כל דהוא בעבודת הבורא, די לו לאדם לטרוח אלף אלפים טרחות ולהוציא כמה הוצאות על כך. ולכן אל ישוב מפני כל לטבול במקוה טהרה, כל אשר יוכל לשם תשובה ליטהר מטומאת עוונותיו ובפרט ליטהר מטומאתו, לא יעבור, כי טהור טהור יקרא. הקדוש ברוך הוא טהור ומשרתיו טהורים, והעובד את ה' בטהרה הנה שכרו טובה כפולה.

ובכלל הטהרה, שטהור ידים יוסיף אומץ. ויטול ידיו קודם כל לימוד וכל תפילה, ואין צריך לומר שיזהר מליגע תוך האזן ותוך החוטם או בכינה או במקומות המכוסים בשעת התפילה ובשעת הלימוד ובבואו לברך או לעת האוכל.

(רבנו אליעזר פאפו

ספר "פלא יועץ" ערך 'טהרה')

העוסק במצוה – שמור!

וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה ה' (יב, כז)

פירש רש"י וילכו ויעשו "אף ההליכה מנה הכתוב ליתן שכר להליכה ושכר לעשיה".
מתבאר דכל דרך לצורך מצוה היא לבדה ג"כ מצוה. ולכך יש שתי פעמים שכר, הן ההליכה והן למצוה. וכן אמרו חז"ל (ברכות יא.) ובלכתך בדרך פרט לחתן, שהעוסק במצוה בין חתן בין "דרך" למצוה הרי הוא עוסק במצוה, כמו שביארה הגמרא שם מה דרך רשות אף כל רשות. ע"ש. וע"ע סוכה (כה.).

וגדולה מזו אמרו חז"ל (פסחים ת:) שלוחי מצוה אין ניזוקין לא בהליכתן ולא בחזירתן. ומספרת הגמרא (שם) ששאלו את רב על התלמידים שגרים בבקעה וצריכים לילך בהשכמה וכן אחר חשיכה לבית המדרש ללמוד אם יש חשש, ואמר להם: יבואו עלי ועל צוארי. כלומר שאין חשש. הרי לנו כי האדם שעוסק במצוה אל לו לפחד. והטעם פשוט כי האדם בעצם עיסוקו במצוה הרי הוא מתקשר לבורא עולם, ואז יגדל פי כמה עין ה' עליו.

ומכאן, כל היוצא לדרכו לכיוון הכולל ללמוד, או כאשר יוצא להתפלל בבית הכנסת, ידע נאמנה: כי כל פסיעה ופסיעה היא מצוה, כי גם "הכשר מצוה" נחשב כמצוה ממש, ובפרט שאמרו חז"ל ע"ז (סוטה כב.) "שכר פסיעות יש". ע"ש. וז"ש בפרשה: וילכו ויעשו - כי כיונו במחשבתם: ש"ההליכה והפסיעות לשם מצוה הם". כי קי"ל (ברכות יג.) מצוות צריכות כונה. וכן פסק הש"ע (סימן ס).

ועוד לימדונו רבותינו (במכילתא שם) הובא בפירוש רש"י: וילכו ויעשו, איך יתכן הרי פרשה זו של פסח נאמרה בראש חודש ניסן ואילו עשית הפסח לא היה עד י"ד לחודש, וא"כ מהו וילכו ויעשו? אלא "מכיון שקבלו עליהם לעשות - מעלה עליהם הכתוב כאילו עשו!" הרי לפנינו "מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה" וע"ע קידושין (מ:) וברכות (ו.).

צא וראה מה שכתב אחד הקדמונים שו"ת תשב"ץ (ח"ג סימן פר"ח) שנשאל שהלא ידוע מי שבא לארץ ישראל זוכה למעלות גבוהות וזכויותיו גדולות ונמחלים עונותיו (ע' כתובות ק: והלאה) ומי שבא לעלות ומת בדרך ולא עלה, האם יש לו כל הזכויות כאילו נקבר בארץ או לא? והשיב להם: כבר אמרו חכמים מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה ומעלה עליו הכתוב כאילו עשה. עכ"ד. והוסיף בשו"ת מהרי ברונא (סימן עז) שאפילו גלגול מחילות לא יצטרך. ואשר ע"כ כמה טוב שבכל עת יחשוב האדם רק טוב ולעשות טוב.

שבת שלום ומבורך!

שואל ומשיב

נערך על פי תשובות שהשיב מורנו הרב שליט"א בכתב ובעל פה.
כאן הובאו המסקנות בקצרה, ועוד חזון למועד אי"ה

נטילת ידיים למי שאינו נוגע בלחם

שאלה: מי שאוכל עם שקית או פקט ואינו נוגע בלחם, האם יברך 'על נטילת ידיים'.
תשובה: כל שאין נוגעים ידיו בלחם, אינו מברך. ואולם אין לנהוג כן לאכול בעטיפת ידיים בלא נטילת ידיים, אא"כ המים רחוקים לפניו ארבע קילומטר כמ"ש השו"ע (סימן קסג), ואז עוטף ידיו או בכפפות, ודוקא שתי ידיו, וכמ"ש בכף החיים (שם), ולא די יד אחת שמא יגע.

ברכת הקברות בשבת

שאלה: האם אפשר לברך ברכת בית קברות בשבת.
תשובה: מסתבר שאפשר, ולא מצאנו שאסור לעבור בשבת בבית הקברות, ואדרבה אותו חסיד (בברכות יח:) לן בבית הקברות ביום טוב של ראש השנה.

פשיטת ב' מלבושים יחד

שאלה: האם יש חשש שלא לפשוט שני מלבושים יחד, או רק ללבוש יש בעיא.
תשובה: לפי הסוד נראה דאין הענין אלא ב"לבישה" שאז נחסר "אור מקיף". וזה אין שייך כשפושט לבושו.

שאלות ניתן להפנות לת.ד. 57124 ירושלים, או בפקס: 02-9709118,

או דרך מערכת הגליון בדוא"ל: dvartora1@gmail.com

אבו יקרה

כשעלה אדמו"ר רבנו ישראל אביחצירא זיע"א, הבאבא סאלי, לארץ הקודש הגיעה אונייתו לנמל חיפה. אחד משרי הממשלה ממוצא מרוקאי בא עם רכבו לקחת את אדמו"ר הבבא סאלי למחוז חפצו.

כשהגיע הבבא סאלי לרכב, אמר: "אני לא נוסע ברכב שנוסע בשבת!" ופנה לתחנת האוטובוס. באמצע הדרך הגיע זמן תפילת מנחה, ובבא סאלי, שישב מאחרי הנהג, הקיש במקלו על הנהג: "תעצור אני צריך להתפלל מנחה". אמר הנהג לבבא סאלי: "פה זה לא מרוקו, אם אתה יורד, אני ממשיך לנסוע!" "בסדר" השיב לו הבבא סאלי, וירד עם כל המזוודות מהאוטובוס, פנה לשדה והתפלל מנחה בכוונה רבה ובמתינות.

כשסיים האדמו"ר זיע"א את תפלתו חזר לתחנה ושאל היכן האוטובוס לירושלים, אמרו לו: "הנה כאן האוטובוס תקוע ומחכה". עלה הבבא סאלי לאוטובוס ופתאום הצליח הנהג להניע את האוטובוס,

כסיפר זאת הגאון רבי מרדכי אליהו זצ"ל הוסיף כי פעם שאל את אדמו"ר בבא סאלי, האם סיפור זה נכון, ענה הבבא סאלי בענוותנותו, הסיפור נכון, אבל הנהג פשוט התבלבל ושכח איך להפעיל את האוטובוס...

הגליון מוקדש לעילוי נשמת רבנו ישראל אביחצירא זצוקללה"ה

שהשבת ד' שבט יום הילולתו, זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל. אמן

